

עת"א 62925/05/22 - אסף דין נגד הממונה על עבודות שירות - מפקדת גוש צפון, מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי בנצרת

עת"א 62925-05-22 דין נ' הממונה על עבודות שירות - מפקדת גוש צפון ואח'

לפני	כב' השופטת רננה גלפז מוקדי	אסף דין
עותר		
נגד		
משיבים		1. הממונה על עבודות שירות - מפקדת גוש צפון 2. מדינת ישראל

פסק דין

לפני עתירת אסיר (להלן: "המבקש") כנגד החלטת הממונה על עבודות השירות המורה על הפסקה מנהלית של עבודות השירות אשר הוטלו עליו, למשך 3 חודשים.

המבקש טוען בעתירתו כי ביום 27.5.22 החל בריצוי עבודות השירות ולאחר 22 ימים, בשל נסיבות רפואיות מורכבות הכוללות מחלת לב ומחלת FMF בשלן נזקק לטיפול רפואי ממושך, בין היתר באשפוזים תכופים, נבצר ממנו להמשיך בביצוע את עבודות השירות באופן שמצדיק התחשבות הממונה על עבודות השירות במצבו. לטענתו, לאורך התקופה שמר על קשר עם הממונים עליו ועדכן אותם באופן שוטף בדבר מצבו הרפואי המורכב. לכתב העתירה צורפו מסמכים רפואיים רבים המעידים על מצבו הרפואי הנטען, על ימי מחלה רבים שנרשמו לו ועל אשפוזים וביקורים בחדר המיון. המבקש טען כי השימוע התקיים בהיעדרו, בשל טעמים רפואיים. הוא ביקש כי לפניו משורת הדין, יותר לו להשלים את עבודות השירות, כאשר לדבריו, לאחר שמצבו התייצב, הוא יכול לבצען כנדרש.

בצירוף לעתירה הגיש העותר בקשה לפטור מתשלום אגרה.

המשיבים בתגובתם עתרו לדחיית הטענות. לדבריהם, המבקש הוזהר פעם אחר פעם, בחלק מהפעמים לא טרח להתייצב וגם כאשר התייצב לא הציג אישורי מחלה. בתאריך 14.9.21 בשיחת ברור עם קצין פיקוח בכיר, התנצל המבקש והתחייב להגיע לביצוע העבודות, אולם חזר לסורו. המשיבים טוענים כי לא נפל פגם בהחלטה המנהלית בעניינו של המבקש, ההיפך הוא הנכון, ניתנו לו אינספור הזדמנויות לבצע את עבודות השירות, אולם המבקש לא ביצע את העבודות וגם האישורים הרפואיים שהציג היו חלקיים בלבד, כך שבחלק מן המועדים בהם לא התייצב לעבודות, לא מסר כל הסבר ולא סיפק אישורים מתאימים. בהמשך, בפגישה נוספת מראשית חודש ינואר 22 התחייב, שוב, המבקש להתייצב לבצע את העבודות, אולם גם הפעם לא עמדת בהתחייבותו. מועדי השימוע נדחו מעת לעת לאור בקשות

המבקש שמסר כי מסיבות רפואיות לא יוכל להתייצב ובסופו של דבר, בתאריך 16.2.22, התקיים שימוע בהעדרו של המבקש והוחלט בהמשך על הפסקת העבודות. לאור זאת, עתרו המשיבים להורות על דחיית העתירה.

בדיון לפני חזרו המבקש ובא כוחו על האמור בעתירה, המבקש שיתף בנסיבות חייו הקשות, בכללן השכול אשר פקד את המשפחה בעקבות מותו בטרם עת של אחיו במלחמה. המבקש הוסיף כי שכול זה אופף את המשפחה כענן שחור, הוריו חלו מאד והוא נשאר לסעוד אותם וכאמור, גם הוא סובל משלל מחלות אשר אינן מאפשרות לו לתפקד באופן נורמטיבי. המבקש הוסיף כי לא ניסה להתחמק מריצוי עבודות השירות ושמר על קשר רציף עם הממונים עליו. הוא הציג מסמכים רפואיים ועדכן אותם בדבר מצבו, הכל בתקופה של מגיפה שפשטה בעולם ואשר השפיעה עליו באופן מיוחד מאחר והוא בדרגת סיכון גבוהה בשל מחלות הרקע מהן הוא סובל. המבקש הביע תחינה לתת לו הזדמנות להשלים את ריצוי עבודות השירות.

לאחר הפסקה בדיון לבחינת אפשרות זו, שבו המשיבים עם עמדה זוהי לזו אשר הוצגה בכתב התשובה לעתירה, לדבריהם רבים מהאסירים המרצים עונשם בדרך של עבודות שירות סובלים מנסיבות חיים קשות וממצב רפואי מורכב, בשלם מותאמות עבודות השירות למצבם, ובכל מקרה לא מתבטל העונש בשל מצב רפואי, המשיבים טענו כי אין מקום להתערבות כלשהי בהחלטת הממונה ועל כן דין העתירה להידחות.

אחר בחינת הטענות והראיות שהוצגו בפניי, הגעתי לכלל דעה כי דין העתירה להתקבל במובן זה שהמשיב יבצע בעניינו של העותר הליך שימוע, בנוכחותו ובנוכחות עורך דינו, כאשר במעמד זה יישמעו ויבחנו טענות העותר ותתקבל החלטת הממונה.

ראשית, מוצאת אני לציין כי המשיבים פעלו על פי הוראות הדין והסמכות הנתונה להם, בין היתר, כאשר פנו פעם אחר פעם אל המבקש, דחו לבקשתו את מועד השימוע ובסופו של דבר קיימו שימוע אליו לא התייצב המבקש, זאת מבלי שהציג אישור מתאים.

חרף האמור, בחינה עניינית של מכלול נסיבותיו של המבקש בתיק זה, מובילה למסקנה כי נכון היה, במקרה המיוחד כאן, כי הממונה על עבודות השירות יבחן פעם נוספת את עניינו של המבקש.

החלטתי, אם כך, אינה באה בשל פגם כלשהו בהתנהלות המשיבים, אלא משום שמצאתי כי בסופו של יום, התקיים שימוע בעניינו של המבקש, כאשר הוא מאושפז בבית חולים וכאשר לא כל המידע הרלוונטי עמד בפני הממונה במהלך השימוע ובעת שהתקבלה ההחלטה על ההפסקה המנהלית.

עיון באישורי המחלה הרבים מלמד כי בחודשים שהוזכרו בתגובת המשיבים ככאלו בהם אמור היה המבקש לשוב לבצע את העבודות לאחר פגישות שהתקיימו עימו, כך למשל לאחר הפגישה שהתקיימה באמצע ספטמבר, בחודש אוקטובר 21 היה המבקש במצב רפואי כזה בגינו ניתנו לו אישורי מחלה לאורך תקופה ממושכת, כמעט ברצף. כך גם במועד השימוע, בתאריך 16.2.22 כפי שעולה מן האישורים הרפואיים, היה המבקש באשפוז בן 3 ימים, כך שלא יכול היה להתייצב לשימוע.

מכאן, בתקופה הרלוונטית, או לפחות בחלק גדול ממנה, סבל המבקש ממצב רפואי אשר הגביל אותו בביצוע העבודות. נוסף על האמור, את התרשמותי מדברי המבקש כי הוא חפץ, בלב שלם, לבצע את העבודות ואינו מבקש להתחמק מביצוען וכי מצבו הרפואי התייצב והוא יכול כעת להשלים את פרק הזמן שנותר לריצוי העבודות.

בנסיבות החריגות האמורות, המסקנה היא כי בפני מקבלי ההחלטות אצל המשיבים לא עמד בעת השימוע מלוא המידע הדרוש.

סיכומי של דבר, ההחלטה מתקבלת במובן זה שאני מורה על ביטול ההחלטה על ההפסקה המנהלית.

המשיבים יזמנו את המבקש ואת בא כוחו לשימוע נוסף אשר בו יציג המבקש את מכלול טענותיו והראיות שיש בידיו ובתומו, יקבל המשיב החלטה על פי שיקול דעתו ובהתאם לנסיבות המיוחדות כאן.

אשר לבקשה לפטור מתשלום אגרה, התרשמתי כי בנסיבות האמורות, קיימת הצדקה לפטור ולפיכך אני מורה על פטור מתשלום אגרה כמבוקש.

המזכירות תמציא את פסק הדין לב"כ הצדדים.

ניתן היום, ט"ז סיוון תשפ"ב, 15 יוני 2022, בהעדר הצדדים.